

Welke samenwerkingsverbanden zijn er met de Afrikaanse landen (Zuid-Afrika, Swaziland, Zimbabwe, Botswana, Zambia en Malawi, om slechts enkele van de Afrikaanse landen te noemen die het zwaarst door aids zijn getroffen) met het oogmerk de verspreiding van het virus tegen te gaan?

Welke steun krijgen deze landen van de EU en wat wordt er met deze steun gedaan?

Meent de Commissie niet dat, in het licht van de omvangrijke migratiestroom van deze landen naar Europa, alle mogelijke maatregelen genomen moeten worden om te voorkomen dat de epidemie ook in ons werelddeel (dat overigens al door het virus is getroffen) een dergelijke schaal bereikt?

Antwoord van de heer Nielson namens de Commissie

(10 juli 2002)

Preventie en behandeling van het verworven immunodeficiëntie-syndroom (AIDS) is, sedert het begin van de epidemie, in het kader van het ontwikkelingsbeleid en de ontwikkelingsprogramma's van de Gemeenschap een belangrijke prioriteit geweest. In februari 2002 heeft de Commissie haar goedkeuring gehecht aan de versnelde actie ter bestrijding van het humaan immunodeficiëntie-virus (HIV)/AIDS, malaria en tuberculose (TB) in het kader van de armoedevermindering, gericht op de zeer complexe met AIDS verband houdende problemen bij de meest getroffen bevolkingsgroepen.

De steun van de Commissie voor AIDS-preventie en -behandeling wordt via talrijke instrumenten verstrekt, met inbegrip van geografische en thematische begrotingslijnen, evenals door middel van cofinanciering van de niet-gouvernementele organisaties (NGO's) en internationale initiatieven, zoals het Mondiaal Fonds, ter bestrijding van AIDS, tuberculose en malaria. De Commissie is op dit ogenblik bezig met de tenuitvoerlegging van AIDS-preventie- en -behandelingsprojecten in alle vermelde landen, waarmee een totale toewijzing van 232,5 miljoen euro is gemoeid (een desbetreffende tabel wordt rechtstreeks aan het geachte parlementslid en het Secretariaat van het Parlement toegezonden).

Het communautair actieprogramma betreffende de preventie van AIDS en sommige andere besmettelijke ziekten heeft als algemeen doel ertoe bij te dragen de verspreiding van AIDS te beperken alsmede de mortaliteit en morbiditeit als gevolg van besmettelijke ziekten terug te dringen door de samenwerking tussen de lidstaten te stimuleren, de coördinatie van preventiebeleid en -programma's te bevorderen en de maatregelen van niet-gouvernementele organisaties, met inbegrip van patiëntenverenigingen, te ondersteunen.

Eén van de bijzondere doelstellingen van dit programma is de bestrijding van discriminatie. Er zijn geen aanwijzingen dat immigranten uit de vermelde landen een speciaal gevaar opleveren in verband met de verspreiding van het virus in Europa. Toch hebben migranten, etnische minderheden en andere mobiele groepen met betrekking tot AIDS-preventie en -behandeling speciale behoeften. In het programma wordt met de behoeften van deze bevolkingsgroepen, met inachtneming van hun culturele, taalkundige en sociaal-economische achtergrond, speciaal rekening gehouden. Aangezien, bijvoorbeeld, zowel om wettelijke redenen als door communicatieproblemen, migranten doorgaans moeilijker toegang hebben tot verzorging, steun en behandeling, financiert de Commissie projecten zoals het Europees project „AIDS & mobility”, gericht op het voorkomen van stigmatisering en het voorzien in de speciale preventie- en behandelings-behoeften van migranten in Europa.

(2003/C 137 E/012)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1561/02

van Richard Corbett (PSE) aan de Commissie

(3 juni 2002)

Betreft: Relatie tussen de Hoge Vertegenwoordiger en de Commissie

Is de Commissie het ermee eens dat de Hoge Vertegenwoordiger voor het GBVB bij de volgende herziening van het Verdrag in de Europese Commissie dient te worden opgenomen?

Overweegt zij de Hoge Vertegenwoordiger, bij wijze van eerste stap, uit te nodigen voor de bijeenkomsten van de Commissie en de werkgroepen van de Commissarissen waar externe betrekkingen op de agenda staan?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie*(8 augustus 2002)*

In haar mededeling „Een ontwerp voor de Europese Unie”⁽¹⁾, heeft de Commissie voorgesteld om, volgens nog vast te stellen modaliteiten en tijdschema's, de functies van hoge vertegenwoordiger voor het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid en van commissaris voor externe betrekkingen te combineren, en de voorwaarden voor de integratie van de hoge vertegenwoordiger in de Commissie vast te stellen.

De Commissie is in deze fase niet van plan om de hoge vertegenwoordiger uit te nodigen op de vergaderingen van de Commissie om niet vooruit te lopen op de debatten van de Europese Conventie over dit onderwerp. De hoge vertegenwoordiger werd af en toe uitgenodigd voor werkvergaderingen van de Groep van Commissarissen voor externe betrekkingen. In de bovengenoemde mededeling heeft de Commissie een reeks verbeteringen in de werkmethodes voorgesteld die aangebracht kunnen worden zonder de herziening van het verdrag af te wachten en een nauwere samenwerking tussen de hoge vertegenwoordiger en de Commissie beogen. De Commissie wenst de werkmethodes zo snel mogelijk te verbeteren.

Bovendien onderstreept de Commissie dat, ondanks de complexe institutionele structuur, de samenwerking met de hoge vertegenwoordiger zeer vlot verloopt dankzij succesvolle dagelijkse contacten.

⁽¹⁾ COM(2002) 247 def.

(2003/C 137 E/013)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1579/02**van Lucio Manisco (GUE/NGL) aan de Commissie***(4 juni 2002)*

Betreft: De Europese Unie en het gevaar voor oorlog tussen India en Pakistan

De ernstige ontwikkelingen van de afgelopen uren lijken de voorbode te zijn van een grootschalige oorlog tussen India en Pakistan, met rampzalige gevolgen voor de hele regio; de conflictpartijen beschikken immers over kernwapens. Meent de Commissie niet dat zij zo spoedig mogelijk tussenbeide moet komen en trachten met alle beschikbare diplomatieke middelen, waaronder een missie van de Hoge Vertegenwoordiger Javier Solana, een dergelijke rampzalige gebeurtenis af te wenden?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie*(28 juni 2002)*

De Commissie deelt de bezorgdheid van het geachte parlementslid over de spanningen tussen India en Pakistan, die een gevaarlijk punt hebben bereikt. Een militair conflict, met het daarin vervatte risico van een nucleaire oorlog, zou inderdaad onvoorstelbare gevolgen hebben voor Pakistan, India, de regio en de rest van de wereld.

De internationale gemeenschap heeft zich actief ingezet om de crisis te bezweren en beide landen te overtuigen van het belang van deëscalatie en hervatting van de dialoog.

Dit doel stond het Commissielid voor buitenlandse betrekkingen voor ogen toen hij op 22, 23 en 24 mei 2002 een bezoek bracht aan Islamabad en Delhi, waar hij, onder andere, een ontmoeting had met de Pakistaanse president Musharraf en de Indiase minister van Buitenlandse Zaken Singh.

De intensieve internationale inspanningen hebben inmiddels (medio juni 2002) geleid tot de eerste vertrouwenwekkende stappen, die de aanzet kunnen geven tot een wederzijds proces van deëscalatie. De berichten dat India zijn oorlogsschepen heeft teruggeroepen, zijn luchtruim opnieuw heeft opengesteld voor Pakistan en overweegt opnieuw een Hoge Commissaris aan te stellen in Islamabad, zijn bemoedigend; hierop moet worden voortgebouwd.

Het blijft echter van groot belang dat de internationale gemeenschap de situatie actief volgt en druk blijft uitoefenen op president Musharraf, die zich ertoe dient te verbinden de grensoverschrijdende infiltratie zichtbaar, effectief en verifieerbaar te beëindigen. Verder moeten India en Pakistan een echte dialoog aangaan over de aan de onenigheid ten grondslag liggende kwestie-Kasjmir.